

การสร้างสรรคนาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ งานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ The Creation of a Dance to Encourage Motivation in Creation for Dance Artists in Ideal Society

ภูวนัย กาฬวงศ์¹, นราพงษ์ จรัสศรี²

Puwanai Kalawong¹, Naraphong Charassri²

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Doctor of Fine and Applied Arts Program in Dance,

Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

Corresponding Author, E-mail: puwanai.kw@bru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหารูปแบบและศึกษาแนวคิดที่ได้หลังจากการสร้างสรรคนาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์งานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ เป็นงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์นาฏศิลป์และเชิงคุณภาพ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยผู้วิจัย ซึ่งทำหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลประเภทเอกสาร การใช้ประสบการณ์ตรงของผู้วิจัย การสัมภาษณ์ การใช้สื่อสารสนเทศ การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์และเกณฑ์มาตรฐานศิลปิน โดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาตามหลักทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อการสร้างสรรคผลงานทางด้านนาฏศิลป์

ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบงานสร้างสรรค์นาฏศิลป์แบ่งเป็น 8 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) บทการแสดง ซึ่งมีแนวคิดมาจากปัจจัยตรงกันข้ามต่อการสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยพบว่าประกอบด้วย 6 องค์ ได้แก่ การสนับสนุน อิจฉาริชา การใส่ร้ายป้ายสี การคัดลอกผลงาน การตอ้งงาน และการขัดแย้งขัดขาน (2) นักแสดง ต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านนาฏศิลป์และทักษะทางด้าน การแสดงละคร (3) ลีลานาฏศิลป์ ใช้ลีลาการเคลื่อนไหวแบบมินิมอลลิสม์ ลีลาการเคลื่อนไหวแบบในชีวิตประจำวัน ลีลานาฏศิลป์ตะวันออกและลีลานาฏศิลป์

ตะวันตก (4) อุปกรณ์ประกอบการแสดง เน้นความเรียบง่ายและสื่อสารได้ง่าย (5) เสียงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง โดยจะประพันธ์เพลงขึ้นใหม่เพื่อสื่อความหมาย และสื่ออารมณ์ของการแสดง (6) เครื่องแต่งกาย ใช้เครื่องแต่งกายชุดสุทแบบสากลนิยม (7) พื้นที่การแสดง นำเสนอการแสดงบนพื้นที่อื่นที่ไม่ใช่ลักษณะโรงละคร และ (8) แสง ใช้แสงที่สื่อถึงอารมณ์ในการนำเสนอเรื่องราวและความรู้สึก 2) แนวคิดที่ได้หลังจากการสร้างสรรคานาฏศิลป์มี 6 ประการ ได้แก่ (1) การคำนึงถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน (2) การคำนึงถึงการสะท้อนภาพของสังคมโดยผ่านนาฏศิลป์ (3) การคำนึงถึงความคิดสร้างสรรค์ (4) การคำนึงถึงการใช้สัญลักษณ์ (5) การคำนึงถึงทฤษฎีด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และทัศนศิลป์ และ (6) การคำนึงถึงความหลากหลายของรูปแบบการแสดง องค์ความรู้ใหม่ในการวิจัย คือ การได้ต้นแบบการสร้างสรรคผลงานนาฏศิลป์เพื่อสะท้อนสังคมและการสร้างแรงบันดาลใจให้กับศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ได้มีขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นที่ยอมรับและยังเป็นประโยชน์ต่อศิลปินทางด้านนาฏศิลป์นำไปประยุกต์ใช้สำหรับการออกแบบการแสดงงานสร้างสรรค์นาฏศิลป์

คำสำคัญ: การสร้างสรรค์นาฏศิลป์; ขวัญกำลังใจ; ศิลปินทางด้านนาฏศิลป์; สังคมอุดมคติ

Abstract

This research aims to find the creation pattern of dance in order to encourage motivation in a creation of artist in term of the dance in ideal society and study the concept derived from the creation of dance to encourage motivation in creation for dance artist in ideal society. It is the creative research and qualitative research. The research tools are researcher who analyzes the documentary information and personal experience. In addition, it consists of interviews, information materials, observations, seminars, and artist benchmarks. It is used content analysis according to related concepts and theories to create works in the field of dance.

The results from this study show that 1) the eight elements in this creation of dance, namely (1) parts of the show: it is inspired by the contrast of the encouraging motivation which are divided into six acts: 1.

supporting, 2. jealousy, 3. abuse, 4. plagiarism, 5. Idle, and 6. Opposition; (2) performers: they have to have knowledge and understanding in dancing and acting skills; (3) dancing style: it is adopted the minimalism dancing style, movement in style of daily life patterns, the Eastern style, and Western dancing style; (4) performance props: it emphasizes on simply and effortlessly to understand; (5) sound and tracks: they are originally written and composed for this performance to deliver the meaning and emotion from the performance; (6) costumes: they are dressed in the formal suits; (7) performance area; it is not performed in the theatre like venues; and (8) lighting; it is expressed emotion and feeling in the story. 2) The concepts of consideration receiving from this dance are divided into six respects: (1) considering of encouraging motivation in creating works; 2) considering of the reflection of the society by dancing; 3) considering of creative ideas in dancing; 4) considering of using symbolic in creating of dancing; 5) considering of the theories in dancing, musical performance, and visual arts; and 6) considering of a variety in performances. The body of knowledge in research is to be a model for creating artistic works to reflect society and inspiring dance artists to have the morale of creating works to be accepted. It is also beneficial to dance artists to apply for the design of creative dance performances.

Keywords: Creation of Dance; Morale; Dance Artist; Ideal Society

บทนำ

ศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ คือ ผู้ที่มีทักษะการแสดงทางด้านนาฏศิลป์ อีกทั้งยังมีทักษะในการสร้างสรรค์ผลงานด้านนาฏศิลป์เป็นอย่างดี การสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการโดยอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ ทางนาฏศิลป์ ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นพื้นฐานในกระบวนการสร้างสรรค์ โดยความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นความสามารถของมนุษย์ที่คิดได้กว้างไกลและหลากหลายแง่มุมในทิศทางต่าง ๆ นำไปสู่การคิดประดิษฐ์และเกิดเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยสามารถประยุกต์ทฤษฎีหรือหลักการด้านนาฏศิลป์ได้อย่างรอบคอบและมีความถูกต้อง จน

นำไปสู่กระบวนการคิดค้นและสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่หรือรูปแบบความคิดใหม่ ๆ นอกจากจะใช้ความคิดเพื่อสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาแล้ว ศิลปินจะต้องมีขวัญกำลังใจเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้บรรลุเป้าหมาย และทำให้ศิลปินมีแรงผลักดันในการทำงานและกล้าที่จะเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้น จึงปฏิเสธไม่ได้ว่า การสร้างขวัญกำลังใจเป็นวิธีทางหนึ่งที่จะทำให้ศิลปินทางด้านนาฏยศิลป์มีแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์ผลงานมากขึ้น (นราพงษ์ จรัสศรี, 2564)

ขวัญกำลังใจถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทต่อการทำงานเป็นอย่างมาก แม้กระทั่งการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินทางด้านนาฏยศิลป์ก็ย่อมต้องการขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ขวัญกำลังใจสะท้อนให้เห็นถึงสภาพทางจิตใจของศิลปิน ความรู้สึกนึกคิดที่ได้รับอิทธิพลจากแรงกดดันหรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว และจะมีปฏิกิริยาตอบสนอง คือ พฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ขวัญกำลังใจมีผลต่อความมุ่งมั่นและความเต็มใจในการทำงานเพื่อพัฒนาผลงานให้ออกมาเป็นที่ประจักษ์ แม้ว่าขวัญและกำลังใจเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นและวัดได้ยากแต่สามารถรับรู้ได้ ซึ่งถือได้ว่าขวัญกำลังใจนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทในการผลักดันศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างขวัญกำลังใจเป็นการเสริมสร้างสภาพจิตใจซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดกำลังใจในการปฏิบัติงาน อันมีผลต่อวัตถุประสงค์ในการทำงานของแต่ละคน ขวัญกำลังใจเป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการที่จะเป็นแรงผลักดันให้ผู้ปฏิบัติงานมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความตั้งใจและมุ่งมั่นจะทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ (สมเกียรติ ศรีสุวรรณเทมี, 2544: 22) จึงถือได้ว่า ขวัญกำลังใจมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งศิลปินทางด้านนาฏยศิลป์ก็ต้องการขวัญกำลังใจในการทำงานเพื่อจะส่งผลให้ศิลปินมีความตั้งใจและมุ่งมั่นทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินทางด้านนาฏยศิลป์จำเป็นต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานเป็นอย่างมาก ถ้าศิลปินมีขวัญกำลังใจที่ดีก็จะส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานให้ดีขึ้นตามมา

สังคมอุดมคติเป็นสังคมที่มนุษย์มุ่งหวังให้เกิดขึ้น เป็นแนวความคิดที่มนุษย์อยากให้เป็น ดังนั้น การคำนึงถึงสังคมอุดมคดีย่อมเป็นแนวทางที่ดีในการพัฒนาหนทางในการประเมินสังคมที่เป็นอยู่ (วรากรณ์ ขยากโร, 2544: 7) การสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานสำหรับสังคมอุดมคติก็น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ศิลปินทางด้านนาฏยศิลป์มีความมุ่งหวังให้เกิดขึ้นเช่นกัน โดยจะเป็นแรงผลักดันให้ศิลปินมีกำลังใจที่

จะสร้างสรรค์ผลงานให้ตรงตามความตั้งใจไว้ อีกทั้งยังเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การทำงานของศิลปินมีความมุ่งมั่นเพิ่มมากขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ในฐานะที่ผู้วิจัยมีประสบการณ์ตรงในวงการนาฏศิลป์ อีกทั้งมีความคุ้นเคยกับหัวข้อของงานสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์เป็นจำนวนมาก พบว่า ยังขาดงานสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลป์ที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นการสร้างขวัญกำลังใจของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ และที่สำคัญการสร้างสร้งงานนาฏศิลป์ในประเทศไทยยังขาดความเป็นวิชาการจะอธิบายถึงกระบวนการสร้างสร้งงานแสดงอย่างมีขั้นตอนในการนำเสนอผลงานสร้างสร้งงานนาฏศิลป์จะต้องมีการอธิบายถึงขั้นตอนกระบวนการสร้างสร้งงานแสดงอย่างลึกซึ้ง เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือในการนำเสนอประเด็นใหม่ของงานวิจัย และแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์ในอนาคตต่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ให้ก้าวหน้าต่อไป ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ ซึ่งเป็นการสะท้อนภาพลักษณ์ของสังคมในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี โดยผู้วิจัยต้องการนำเสนอการสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติซึ่งไม่เคยปรากฏผลงานวิจัยในลักษณะนี้มาก่อนในงานด้านนาฏศิลป์ของประเทศไทย ผู้วิจัยหวังว่า สิ่งที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สร้างสร้งผลงานทางด้านนาฏศิลป์ให้สามารถประยุกต์ใช้ในการออกแบบสร้างสร้งผลงานการแสดงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อค้นหารูปแบบการสร้างสร้งงานนาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสร้งงานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ
2. เพื่อศึกษาแนวคิดที่ได้หลังจากการสร้างสร้งงานนาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสร้งงานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพกับงานวิจัยเชิงสร้างสร้งนาฏศิลป์ โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. เครื่องมือการวิจัย โดยการสำรวจข้อมูลประเภทเอกสารและการใช้ประสบการณ์ของผู้วิจัยการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย การใช้สื่อสารสนเทศ การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 การสำรวจข้อมูลประเภทเอกสาร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ และการสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ของศิลปินในสังคมอุดมคติ

1.2 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มในรูปแบบตามโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง โดยใช้ประเด็นคำถามทั้งแบบปลายปิดและปลายเปิด โดยกลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์ ได้แก่ กลุ่มศิลปิน อาจารย์ นักวิชาการ ซึ่งมีประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปกรรมศาสตร์โดยคัดเลือกด้วยวิธีเจาะจง ผู้ถูกสัมภาษณ์ทำงานด้านการสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์เป็นหลัก จำนวน 16 คน

1.3 สื่อสารสนเทศ ใช้ข้อมูลจากสื่อสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในงานวิจัยบทสัมภาษณ์ หรือรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังศึกษาค้นคว้าข้อมูลรูปแบบดังกล่าวทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดและรูปแบบการสร้างสรรค์นาฏศิลป์

1.4 การสังเกตการณ์ ผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมในการสังเกต การศึกษาผลงานนาฏศิลป์ตามองค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ด้วยการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยผลงานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ ชุดปล่อยสันติภาพโลกให้โบยบิน (Let the World Peace Fly) และผลงานการแสดงนาฏศิลป์ ชุดبرانซ์ดูบัวว์ (Blanche Dubois' Fantasy)

1.5 การสัมภาษณ์ ได้เข้าร่วมงานสัมมนาและประชุมวิชาการเกี่ยวกับการสร้างสรรค์นาฏศิลป์เรื่องแนวคิดการสร้างสรรคงานนาฏศิลป์ร่วมสมัย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และนำข้อมูลมาวิเคราะห์การสร้างสรรค์นาฏศิลป์

1.6 ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์มาตรฐานศิลปินมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเปรียบเสมือนข้อกำหนดของศิลปินและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์ที่ถือเป็นมาตรฐานคุณภาพของผลงานที่จะใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเทียบเคียงทำให้เกิดผลงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ

1.7 ประสบการณ์ของผู้วิจัย ได้นำองค์ความรู้ในการเป็นผู้สร้างสรรค์นาฏศิลป์มาประยุกต์ใช้ในการวิจัยเชิงสร้างสรรค์นาฏศิลป์

2. การวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูล จากการเก็บข้อมูลด้วยตนเองจากข้อมูลประเภทเอกสาร การสัมภาษณ์รายบุคคลและเป็นกลุ่มในรูปแบบมีโครงสร้างและ

ไม่มีโครงสร้าง สื่อสารสนเทศ การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ เกณฑ์มาตรฐานศิลปินและ
ประสบการณ์ตรงของผู้วิจัยเอง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาจากการ
รวบรวมข้อมูลประเภทเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนการ
สังเกตการณ์

2.2 การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ ซึ่งในแต่ละ
ขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานจะพิจารณาจากองค์ประกอบในการแสดงนาฏศิลป์

3. ระยะเวลาในการวิจัย เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2564 ถึงเดือนพฤษภาคม
พ.ศ. 2565 รวมระยะเวลา 12 เดือน

4. การสร้างสรรค์ผลงานและเผยแพร่ผลงาน การวิจัยเรื่องนี้ได้ดำเนินการวิจัย
และปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 การวิจัยและปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงาน การสร้างสรรค์นาฏศิลป์
เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์งานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดม
คติ ได้ดำเนินการวิจัยปฏิบัติการสร้างสรรค์ จำนวน 4 ครั้ง เพื่อพัฒนาและปรับปรุง
คุณภาพผลงานนาฏศิลป์

4.2 การตรวจสอบผลงาน ขั้นตอนการตรวจสอบผลงานโดยผู้เชี่ยวชาญ
และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนาฏศิลป์ และนำเสนอข้อคิดเห็นแนวทางในการปรับปรุง
เพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ให้มีคุณภาพ

4.3 การจัดแสดงผลงานและการประเมินผล ผู้วิจัยได้จัดแสดงผลงานต่อ
สาธารณชน ตลอดจนมีการประเมินจากแบบสอบถาม และนำข้อมูลจากการสร้างสรรค์
มาทำการประเมิน วิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

4.4 การจัดทำเอกสารการวิจัย จากการตรวจสอบและประเมินของ
คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนาฏศิลป์ ผู้วิจัยจึงได้สรุป
ผลการวิจัยและจัดพิมพ์รูปเล่มดุชนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น
2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 รูปแบบการสร้างสรรค์นาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการ
สร้างสรรค์งานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ แบ่งออกเป็น 8
องค์ประกอบ

1) การออกแบบบทรการแสดง บทการแสดงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ บทการแสดงขึ้นอยู่กับผู้สร้างสรรค์เป็นสำคัญที่ต้องการสื่อให้ผลงานออกมาในรูปแบบใด เพราะการออกแบบบทรการแสดงเป็นโครงสร้างที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก (นราพงษ์ จรัสศรี, 2564) ในการออกแบบบทรการแสดงของการสร้างสรรค์นาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์งานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคตินั้น ผู้วิจัยนำปัจจัยที่ตรงกันข้ามกับปัจจัยสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ศิลปินไม่ยากพบเจอในการทำงานมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์บทรการแสดง โดยแบ่งออกเป็น 6 องค์ ได้แก่

องค์ 1 การสนับสนุน นำเสนอการไม่ได้รับการสนับสนุนในการทำงาน หรือการสนับสนุนการทำงานให้บุคคลที่ไม่ควรจะได้รับ

องค์ 2 อิจฉาริษยา นำเสนอการอิจฉาริษยาจากบุคคลรอบข้าง โดยการอิจฉาริษยาเกิดจากการไม่ยากให้บุคคลอื่นได้ดีไปกว่าตนเอง การไม่ชอบเห็นคนอื่นมีความสุขและประสบความสำเร็จในการทำงาน บ่อยครั้งที่ความอิจฉาริษยาได้นำเขาไปสู่ความเกลียดชัง ความหกลกหลงและความรุนแรง

องค์ 3 การใส่ร้ายป้ายสี นำเสนอการโดนใส่ร้าย การหาความร้ายป้ายผู้อื่นให้ได้รับความเสียหาย โดยไม่มีมูลความจริง

องค์ 4 การคัดลอกผลงาน นำเสนอการคัดลอกผลงานหรือขโมยผลงานความคิดของคนอื่นโดยไม่มีการอ้างอิงที่ถูกต้อง

องค์ 5 การดองงาน นำเสนอการโดนดองผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งแปลว่าผลงานของศิลปินจะไม่สามารถปรากฏสู่สาธารณชนได้

องค์ 6 การขัดแย้งขัดขาน นำเสนอการจงใจขัดขวางของบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมงานเพื่อไม่ให้ศิลปินทำงานได้สะดวกและไม่ให้ศิลปินประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

2) การคัดเลือกนักแสดง ผู้วิจัยคัดเลือกนักแสดงโดยไม่จำกัดเพศ นักแสดงจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจด้านทักษะนาฏศิลป์ ได้แก่ ทักษะด้านนาฏศิลป์ ตะวันออก ทักษะด้านนาฏศิลป์ตะวันตก และทักษะด้านการแสดงละคร และทักษะการเคลื่อนไหวแบบต้นสด (Improvisation) และนักแสดงต้องมีความสามารถในการสื่อสารผ่านการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกได้เป็นอย่างดี โดยใช้นักแสดงจำนวน 16 คน ได้แก่ นักแสดงหญิง จำนวน 11 คน นักแสดงชาย จำนวน 5 คน

3) การออกแบบลีลานาฏศิลป์ ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยให้ความสำคัญกับการสื่อความหมายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ลีลานาฏศิลป์ประกอบด้วย การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน (Everyday Movement) ดังแสดงในภาพที่ 1 การเต้นสด (Improvisation) ดังแสดงในภาพที่ 2 และการทำซ้ำ (Repetitive Movement) โดยใช้แนวคิดนาฏศิลป์หลังสมัยใหม่ (Postmodern Dance) ที่ใช้ลีลาการเคลื่อนไหวแบบมินิมอลลิสม์ (Minimalism)

ภาพ 1 ลีลาการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน

ภาพ 2 ลีลาการเคลื่อนไหวการเต้นสด

การออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวเป็นการบ่งบอกความหมายเชิงสัญลักษณ์โดยผ่านการใช้สรีระของร่างกาย ผู้วิจัยใช้แนวคิดตามศิลปะการหยิบยืม (Appropriation) ซึ่งเป็นแนวคิดของศิลปินหลังสมัยใหม่ ด้วยการหยิบยืมผลงานต้นฉบับมาสร้างสรรค์ผลงานในบริบทใหม่ ๆ ในองค์ 2 (อิจฉาริชยา) ผ่านการหยิบยืมการแสดงละครเสภา เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนละเลงขนมเบื้อง ดังแสดงในภาพที่ 3 และการแสดงบัลเลต์ เรื่องจีเซล (Giselle) ดังแสดงในภาพที่ 4 มาจัดวางไว้ในสถานที่ใหม่ ซึ่งแตกต่างจากสถานการณ์ดั้งเดิมของศิลปินในอดีต

ภาพ 3 ละครเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน

ภาพ 4 บัลเลต์ เรื่องจีเซล (Giselle)

4) การออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดง ผู้วิจัยออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดงให้มีความสอดคล้องกับการออกแบบบทการแสดงเป็นสำคัญ เพื่อสื่อความหมายตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ โดยสื่อความหมายอย่าง

ตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้น (นิพนธ์ พูลภักดี, 2564) ผู้วิจัยเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดง ได้แก่ 1) สีโปสเตอร์ นำเสนอถึงการใส่ร้ายป้ายสี ดังแสดงในภาพที่ 5 2) ถ้วยรางวัล สื่อความถึงการสนับสนุน ดังแสดงในภาพที่ 6 3) วิทยานิพนธ์ สื่อความถึงการคัดลอกผลงาน 4) ไหขนาดใหญ่ สื่อความถึงการตองงาน 4) แก้ว สื่อความถึงพื้นที่การทำงาน 5) ผ้าไวเนล สื่อความถึงผลงานของศิลปิน

ภาพ 5 สีโปสเตอร์

ภาพ 6 ถ้วยรางวัลสื่อถึงการสนับสนุน

5) การออกแบบเสียงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง การออกแบบเสียงและดนตรีได้คำนึงถึงเสียงที่ช่วยสนับสนุนการแสดงให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับการแสดงเพื่อสื่อสารการแสดงอย่างตรงไปตรงมา นอกจากนี้ยังใช้เสียงเงียบในองก์ 4 (การคัดลอกผลงาน) เพื่อสื่อความถึงลักษณะของการทำข้อสอบที่ต้องการความเงียบ การออกแบบเสียงและดนตรีประกอบการแสดงจะช่วยเสริมการแสดงให้มีความโดดเด่นมากยิ่งขึ้น เพราะจะช่วยกระตุ้นความรู้สึกของนักแสดงและผู้ชมได้ (กุลนาถ พุ่มอำภา, 2564)

6) การออกแบบเครื่องแต่งกาย ต้องการสื่อความถึงอุดมคติ โดยสวมชุดสูทแบบสากลนิยม ดังแสดงในภาพที่ 7 เพื่อให้ได้ความรู้สึกถึงอุดมคติของการแต่งกาย การออกแบบเครื่องแต่งกายใช้แนวคิดนาฏยศิลป์หลังสมัยใหม่ที่สามารถสวมใส่ได้ในชีวิตปัจจุบันได้ แล้วนำมาดัดแปลงหรือประยุกต์เพิ่มเติม (สุระเกียรติ รัตนอำนวยศิริ, 2564) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้เครื่องแต่งกายเพื่อสื่อถึงตัวละครโดยตรง เช่น ชุดยืนเครื่อง ดังแสดงในภาพที่ 8 และชุดบัลเลต์ เป็นต้น

ภาพ 7 : การแต่งกายด้วยชุดสูทแบบสากลนิยม

ภาพ 8 การแต่งกายด้วยชุดยีนเครื่อง

7) การออกแบบพื้นที่การแสดง ผู้วิจัยนำเสนอการแสดงบนพื้นที่อื่นที่ไม่ใช่ลักษณะโรงละคร โดยจัดแสดงบนพื้นที่แบบเปิด ดังแสดงในภาพที่ 9 ซึ่งมีลักษณะเป็นผังรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดกว้างเปล่า ที่มีมิติความกว้างและความลึก พื้นที่การแสดงจะส่งผลต่อการเคลื่อนที่ของนักแสดง กระทั่งต่อมาในยุคโพสโมเดิร์นแดนซ์ (Post Modern Dance) สามารถจัดการแสดงได้โดยไม่ต้องมีการจำกัดพื้นที่ (นราพงษ์ จรัสศรี, 2564) นอกจากนี้ ได้ออกแบบพื้นที่การแสดงโดยการจัดวางเก้าอี้เป็นครึ่งวงกลมเพื่อกำหนดพื้นที่การแสดงขึ้นใหม่

ภาพ 9 พื้นที่การแสดง

ภาพ 10 การใช้เก้าอี้เพื่อกำหนดพื้นที่การแสดง

8) การออกแบบแสง ได้ออกแบบแสงให้สอดคล้องกับการสื่อสารด้วยอารมณ์ต่าง ๆ เช่น สีแดงแทน อารมณ์โกรธ ที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการแสดง นอกจากนี้ แสงยังออกแบบเพื่อใช้สำหรับการบ่งบอกถึงเวลาและบรรยากาศให้กับการแสดงได้อีกด้วย การจัดแสงสำหรับการแสดงเป็นเรื่องของการใช้จินตนาการประกอบกับความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำเทคนิคการใช้สีมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบแสงสำหรับการแสดงได้ โดยสื่อสารให้สอดคล้องกับอารมณ์ ท่าทาง และความหมายของการแสดง (นราพงษ์ จรัสศรี, 2564) นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ออกแบบแสงเพื่อให้เห็นภาพการแสดงได้อย่างชัดเจนในองก์ 4 (การคัดลอกผลงาน) โดยยึดตามแสงจริงที่ใช้ในห้องสอบ

ส่วนที่ 2 แนวคิดที่ได้หลังจากการสร้างสรรค์นาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์งานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ แบ่งออกเป็น 6 ประการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) การคำนึงถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยได้นำประเด็นสิ่งที่ช่วยสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์งานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ โดยได้นำเสนอบทการแสดงหยิบยกเอาปัจจัยที่ตรงกันข้ามกับปัจจัยสร้างขวัญกำลังใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ศิลปินไม่อยากจะพบเจอในการทำงานมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์บทการแสดง โดยแบ่งออกเป็น 6 องค์ ประกอบด้วยองค์ 1 การสนับสนุน องค์ 2 อิจฉาริษา องค์ 3 การใส่ร้ายป้ายสี องค์ 4 การคัดลอกผลงาน องค์ 5 การดองงาน และองค์ 6 การขัดแย้งขัดขาน

2) การคำนึงถึงการสะท้อนภาพของสังคมโดยใช้นาฏศิลป์ การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ถือเป็นส่วนหนึ่งของผลงานด้านศิลปะที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการณ์หรือความเป็นมาในแต่ละยุคสมัย ผู้วิจัยจึงได้คำนึงถึงการสะท้อนภาพของสังคมโดยใช้นาฏศิลป์ การสร้างขวัญกำลังใจเป็นการเสริมสร้างสภาพจิตใจซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพื่อจะส่งผลให้ศิลปินมีความตั้งใจและมุ่งมั่นทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานที่ตั้งใจไว้ ถ้าศิลปินมีขวัญกำลังใจที่ดีก็จะส่งผลต่อการทำงานด้วย ดังนั้น งานนาฏศิลป์จึงสามารถการสะท้อนภาพของสังคม ความรู้สึกนึกคิด และมุมมองสังคมได้เป็นอย่างดี

3) การคำนึงถึงความคิดสร้างสรรค์ในงานนาฏศิลป์ การสร้างสรรค์นาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติจะพบแนวความคิดสร้างสรรค์ผ่านการออกแบบบทการแสดงที่มีความแปลกใหม่ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความคิดสร้างสรรค์ด้านองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ การออกแบบลีลานาฏศิลป์ การออกแบบเสียงและดนตรีประกอบการแสดง การออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดงการออกแบบพื้นที่การแสดง เป็นต้น เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่และน่าสนใจ อีกทั้งเกิดคุณค่ามากกว่าความสวยงามของผลงานอีกด้วย (ลักษณ์ แสงแดง, 2564)

4) การคำนึงถึงการใช้สัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมายอย่างตรงไปตรงมาตามแนวคิดของนาฏศิลป์หลังสมัยใหม่ ทั้งในด้านการออกแบบลีลานาฏศิลป์ โดยการใช้การเคลื่อนไหวร่างกายเป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมาย นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ออกแบบอุปกรณ์ประกอบการ

แสดงเพื่อมีส่วนช่วยสนับสนุนในการสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ เช่น การใช้ถ้วยรางวัลเพื่อสื่อความหมายถึงรางวัลจากการสนับสนุนการทำงาน การใช้วิทยานิพนธ์ เพื่อสื่อความหมายถึงการคัดลอกผลงาน อีกทั้งผู้วิจัยยังได้ใช้สัญลักษณ์ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยใช้ชุดสุทแบบสากลนิยมเพื่อสื่อความหมายถึงการแต่งกายในอุดมคติของผู้คนทั่วไป

5) การคำนึงถึงทฤษฎีด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์มีการนำทฤษฎีด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์มาบูรณาการในการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยใช้เทคนิคนาฏศิลป์ไทย ลีลานาฏศิลป์ตะวันตกในรูปแบบลีลาการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันเข้ามาเป็นพื้นฐานในการเคลื่อนไหวร่างกาย นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีด้านดุริยางคศิลป์ในการออกแบบดนตรีประกอบการแสดงเพื่อสื่อเรื่องราวและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร อีกทั้งใช้แนวคิดทฤษฎีทัศนศิลป์ในการออกแบบแสงเพื่อสื่อความหมายการแสดงในแต่ละองค์

6) การคำนึงถึงความหลากหลายของรูปแบบการแสดง ผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์โดยคำนึงถึงความหลากหลายในการออกแบบลีลานาฏศิลป์ อันประกอบด้วยนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์ตะวันตก ศิลปะการละคร ลีลาการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน ด้านการคัดเลือกนักแสดง ผู้วิจัยไม่กำหนดเพศของนักแสดง เน้นนักแสดงที่มีทักษะที่หลากหลายเพื่อสื่อสารเรื่องราวให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ง่ายอย่างตรงไปตรงมา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่กล่าวมา สามารถอภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

1. รูปแบบการสร้างสรรค์นาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์งานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ เป็นการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ตามองค์ประกอบนาฏศิลป์ ทั้ง 8 องค์ประกอบ ซึ่งเป็นหัวข้อที่มีความแปลกใหม่และไม่เคยปรากฏงานในลักษณะนี้มาก่อน โดยผู้วิจัยคำนึงความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นหลัก ประกอบด้วยการออกแบบบทการแสดง การคัดเลือกนักแสดง การออกแบบลีลานาฏศิลป์ การออกแบบเสียงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง การออกแบบเครื่องแต่งกาย การออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดง การออกแบบพื้นที่การแสดง และการออกแบบแสง

การออกแบบลีลานาฏศิลป์ ผู้วิจัยออกแบบลีลานาฏศิลป์โดยใช้ลีลาการเต้นสด ลีลาการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันและการทำซ้ำ โดยคำนึงแนวคิดของนาฏศิลป์

หลังสมัยใหม่ เพื่อสื่อความหมายอย่างตรงไปตรงมา สอดคล้องกับงานวิจัยลักษณะ แสงแดง (2561) และภคพร หอมนาน (2561) รายงานไว้ว่า แนวคิดนาฏศิลป์หลังสมัยใหม่เป็นการสร้างสรรค์นาฏศิลป์โดยให้ความสำคัญด้านลีลานาฏศิลป์เป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความเรียบง่าย อาจเป็นการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันเพื่อสื่อความหมาย โดยตรงไปตรงมา และสื่อความหมายให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ง่าย

2. แนวคิดที่ได้หลังจากการสร้างสรรคนาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์งานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ ผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์โดยคำนึงถึงแนวคิด 6 ประการ แนวคิดทั้งหมดปรากฏในองค์ประกอบของการแสดงในแต่ละองค์ประกอบ โดยการสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์ในยุคปัจจุบันจะต้องสะท้อนภาพของสังคม สิ่งเหล่านี้สอนให้ผู้ชมตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือที่สร้างอุทาหรณ์ให้แก่สังคมได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณพัชร์ เกษประยูร (2563) และอำมรงค์ บุญราช (2563) รายงานถึงการสะท้อนภาพสังคมโดยใช้นาฏศิลป์ไว้ว่า การสะท้อนภาพสังคมเป็นสิ่งที่ควรคำนึงในการสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ ดังเช่น การสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์จากความไม่สมบูรณ์ในกระบวนการคัดเลือกศิลปินระดับชาติด้านนาฏศิลป์ เป็นการใช้นาฏศิลป์สะท้อนปัญหาการประกาศผลรางวัลที่เป็นคำถามของสังคม

การสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์ผู้วิจัยได้คำนึงการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในงานนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์จะต้องค้นหารูปแบบนาฏศิลป์ให้มีความแปลกใหม่เพื่อให้ผลงานสร้างสรรค์นั้นมีความแตกต่างไปจากเดิม โดยในการสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ผู้วิจัยคำนึงความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบองค์ประกอบการแสดงทั้ง 8 องค์ประกอบ เพื่อให้เกิดความแตกต่างไปจากงานนาฏศิลป์ในรูปแบบเดิม ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของนัฏภรณ์ พูลภักดี (2562) ที่รายงานถึงการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในงานนาฏศิลป์ไว้ว่า การสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์ต้องคำนึงถึงความคิดสร้างสรรค์ในผลงานนาฏศิลป์ เพื่อให้เกิดการตีความในประเด็นใหม่ ๆ เช่น การสร้างสรรค์นาฏศิลป์จากเทคนิคมายากล ผู้สร้างสรรค์ได้ออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดงให้มีความแปลกใหม่ เพื่อสื่อถึงการลอยตัวด้านกฎธรรมชาติ

องค์ความรู้จากการวิจัย

1) การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์เป็นการสะท้อนภาพของสังคมผ่านการนำเสนอผลงานในรูปแบบนาฏศิลป์ งานนาฏศิลป์นอกจากจะมีความสวยงามแล้วควรจะสร้างสรรค์การแสดงที่สามารถสื่อสารมุมมองหรือแง่คิดที่เป็นประโยชน์แก่สังคมอีกทางหนึ่งด้วย โดยนำเสนอมุมมองความคิดที่ก่อให้เกิดการ

เปลี่ยนแปลงแก่ผู้คนในสังคมได้ ซึ่งถือเป็นการสร้างคุณค่าให้งานนาฏศิลป์ผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์

2) การสร้างสรรค์ผลงานด้านนาฏศิลป์จะต้องใช้การบูรณาการความคิดสร้างสรรค์ สัญลักษณ์ในการสื่อสารความหมาย และใช้ทฤษฎีด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์เพื่อให้ผลงานสร้างสรรค์มีความแปลกใหม่และมีคุณภาพทางด้านวิชาการ

สรุป

การสร้างสรรค์นาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์เพื่อสะท้อนภาพของสังคม โดยมีแนวความคิดจากสิ่งที่สร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยขวัญกำลังใจเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงผลักดันให้ศิลปินมีความมุ่งมั่นตั้งใจเพื่อจะสร้างสรรค์ผลงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์นั้นต้องคำนึงถึงการสร้างขวัญกำลังใจให้ศิลปินมีแรงผลักดันซึ่งศิลปินแต่ละคนก็จะมีสิ่งที่เป็แรงจูงใจเพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจที่แตกต่างกันออกไปแล้วแต่บุคคล โดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานตามองค์ประกอบของนาฏศิลป์ทั้ง 8 องค์ประกอบ ได้แก่ การออกแบบบทการแสดง การคัดเลือกนักแสดง การออกแบบลีลานาฏศิลป์ การออกแบบเสียงและดนตรีประกอบการแสดง การออกแบบเครื่องแต่งกาย การออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดง การออกแบบพื้นที่การแสดง และการออกแบบแสง นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้คำนึงถึงแนวคิดที่ได้หลังจากการสร้างสรรค์นาฏศิลป์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ในสังคมอุดมคติทั้ง 6 ประการ ได้แก่ การคำนึงถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน การคำนึงถึงการสะท้อนภาพของสังคมโดยใช้นาฏศิลป์ การคำนึงถึงความคิดสร้างสรรค์ในงานนาฏศิลป์ การคำนึงถึงการใชัสัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ การคำนึงถึงทฤษฎีด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และทัศนศิลป์ และการคำนึงถึงความหลากหลายของรูปแบบการแสดง ซึ่งผลการวิจัยทั้งหมดนี้มีความสอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทุกประการ

เอกสารอ้างอิง

กุลนาถ พุ่มอำภา. (2564). อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. สัมภาษณ์. 7 พฤศจิกายน.

- จ้ามรงค์ บุญราช. (2563). *การสร้างสรรคานาฏยศิลป์จากคำวิจารณ์คุณสมบัติการเป็นนาฏยศิลป์ของนราพงษ์ จรัสศรี*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นราพงษ์ จรัสศรี. (2564). *กรรมการหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. สัมภาษณ์. 30 พฤศจิกายน.
- นัฏภรณ์ พูลภักดี. (2562). *การสร้างสรรคานาฏยศิลป์จากเทคนิคมายากล*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2564). *ประธานสาขาวิชาสาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. สัมภาษณ์. 31 ตุลาคม.
- พรรณพัชร เกษประยูร. (2563). *การสร้างสรรคานาฏยศิลป์จากความไม่สมบูรณ์ในกระบวนการคัดเลือกศิลปินระดับชาติทางด้านนาฏยศิลป์*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลักขณา แสงแดง. (2561). *การสร้างสรรคานาฏยศิลป์ที่สะท้อนถึงจริยธรรมทางการวิจัยนาฏยศิลป์*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2564). *อาจารย์ประจำสาขาวิชาสาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. สัมภาษณ์. 31 ตุลาคม.
- ภคพร หอมนาน. (2561). *การสร้างสรรคานาฏยศิลป์จากวิถีการใช้ท้องน้ำในสังคมเมืองของไทย*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรภรณ์ ชยากโร. (2554). *การวิเคราะห์เรื่องแนวคิดสังคมอุดมคติในทัศนะของพระธรรมปิฎก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สมเกียรติ ศรีสุวรรณเตมี. (2544). *การเปิดรับสื่อและขวัญกำลังใจของพนักงานธนาคารไทยธนาคารจำกัด (มหาชน) หลังการควบรวมกิจการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุระเกียรติ รัตนอานวยศิริ. (2564). *อาจารย์พิเศษและนักวิจัยหน่วยปฏิบัติการวิจัยแฟชั่นและนฤมิตศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. สัมภาษณ์. 5 พฤศจิกายน.